

Sandefjord 12. desember 2012: Vedtak i sak 68-2012.

Klager: NN

Innklaget: SkanKred Norge AS v/adv. Anders Kværner Svendsen, Postboks 1520 Vika, 0117 Oslo

Saken gjelder: Om nemnda er kompetent til å behandle saken. Om begjæring om utlegg var en krenkelse av fredsplikten i forhold til søknaden om utenrettslig gjeldsordning.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Kravet gjelder opprinnelig et misligholdt gjeldsbrevkrav til XX.

2. Saksforholdet

I forbindelse med at skyldner hadde søkt Oslo kommune, sosialtjenesten, om bistand til gjeldsforhandlinger kontaktet sosialtjenesten innklagede i brev 19.09.05. Det er i brevet lagt til grunn at klager skyldte XX kr 65 067. Kreditorerne ble orientert om klagers økonomi, herunder et løpende utleggstrekk som ville være ferdig i november og dermed gi rom for ytterligere betaling til kreditorerne. Det ble antydnet at alle krav ville være nedbetalt innen fem år.

Innklagede sendte begjæring om utlegg 01.11.05. Sosialtjenesten skrev til namsmannen 29.11.05 og fremholdt det kunne være liten tvil om at opplysningene gitt av sosialtjenesten var benyttet i vurderingen av å fremme utleggsforretningen. Sosialtjenesten ba namsmannen vurdere om utleggsforretningen kunne avvises på denne bakgrunn. Namsmannen holdt utleggsforretning 19.12.05, med «intet til utlegg». Av namsboken fremgår det: «Saksøkte har fremsatt innsigelser mot at utleggsforretningen fremmes under henvisning til at saksøker angivelig ikke har fulgt god inkassoskikk. Namsmannen finner ikke at dette har påvirkning for å fremme saken».

I brev 29.03.11 ble innklagede på nytt kontaktet av skyldner v/sosialtjenesten. Det ble vist til at innklagedes handlemåte måtte stride mot god inkassoskikk, i tillegg til at saken nå var påført nødvendige inkassoomkostninger, henholdsvis salær på kr 7 806 og utgifter til utleggsforretningen med kr 1 774. Det ble også vist til at kr 6 5067 skulle være innbetalt, men at klager tross dette skal ha fått beskjed om at gjenstående beløp var kr 47 888.

Fordringshaver besvarte henvendelsen 27.04.11 og redegjorde for at kr 52 712 var registrert som innbetalt. Klager ble oppfordret til å dokumentere eventuelle ytterligere betalinger. Restkravet ble oppgitt til kr 44.614,32. Klager ble tilbudt rentefrys fra dags dato mot at restkravet ble betjent videre.

På vegne av klager fremsatte saksbehandleren hos sosialtjenesten 19.03.12 skriftlig klage til Inkassoklagenemnda. Nemnda er anmodet om å vurdere fordringshavers og innklagedes handlemåte i 2005 og de nødvendige kostnadene som siden er påført saken.

Henvendelsen ble oversendt innklagede for uttalelse. I sitt tilsvare opplyste innklagede at saken hadde vært behandlet hos namsmannen, og at saken derfor ikke er gjenstand for nemndbehandling jf. nemndavtalen punkt 5.9.

Sekretariatet for Inkassoklagenemnda avviste saken under henvisning til nemndavtalen punkt 5.9 som sier at nemnda skal avvise en sak som er eller har vært behandlet ved domstolene. I inkassoklagenemndas arbeid regnes namsmannen som domstol da namsmannens avgjørelser kan ankes til tingretten.

Sosialtjenesten opprettholdt klagen. Det ble vist til at saken var prinsipiell og viktig. Sosialtjenesten ba om nemndas vurdering slik inkassoloven § 22 åpner for. Det ble vist til et utdrag fra «Dokumentasjonsstandard for

utenrettslig arbeid med økonomiske saker for privatpersoner». Dokumentet gir retningslinjer for hvordan samarbeidet mellom økonomiske rådgivere og kreditorsiden bør være.

Partene ble i brev av 23.10.12 orientert om at saken var oversendt nemndleder for vurdering av avvisningsspørsmålet. Nemndleder besluttet saken ført for inkassoklagenemnda. Innklagede ble gitt anledning til å kommentere klagers anførsler før saken ble nemndbehandlet og benyttet seg av dette.

3. Partenes anførsler

Klager anfører at fordringshaver og innklagede har handlet i strid med god inkassoskikk ved å unnlate å besvare henvendelse, og isteden iverksette inkasso og rettslig pågang-trolig på bakgrunn av opplysninger gitt i brev 19.09.05. Fordringshaver var forespeilet fullt oppgjør i løpet av en fem års periode. Namsmannen avviste innklagedes innsigelse. Inkassopågangen har påført skyldner unødvendige kostnader. Til tross for at avtale ble avvist, har innklagede forholdt seg til avtaleforslaget fra fordringshaver. Det anføres at det har stor økonomisk betydning for skyldner å få nemndas vurdering. Å få en vurdering av kreditors handlemåte i denne saken vil være viktig i fremtidige gjeldsforhandlinger. Dersom kreditorer får aksept for å opptre på denne måten, vil det legge føringer på hvilke løsninger som vil være mulig å få til for gjeldsrådgivere i NAV.

Innklagede påstår prinsipielt at klagen avvises. Saken har vært til behandling hos namsmannen i Oslo i 2005. Namsmannen har vurdert klagers innsigelser, men har ikke funnet grunn til ikke å ta hensyn til disse. Utleggsforretningen ble fremmet, men det ble ikke funnet aktiva egnet for utlegg. I og med at saken har blitt behandlet av namsmannen i Oslo, er ikke saken gjenstand for nemndbehandling, jf. nemndavtalen punkt 5.9.

Subsidiært påstår innklagede seg frifunnet og at skyldner plikter å betale inkassoomkostninger. Sosialtjenestens henvendelse 19.09.05 ble besvart muntlig av fordringshaver før saken, i forståelse med sosialtjenesten, ble oversendt til inkasso. Avslag på forslaget var altså gitt av fordringshaver før saken ble overført til inkasso. Det fremsatte forslaget til gjeldsordning forutsatte fem måneders betalingsutsettelse og deretter rentefritak i gjeldsordningsperioden. Da dette er et forbrukslån med høy rente, ville dette følgelig ikke gi 100% dekning. Alle henvendelser fra sosialtjenesten er besvart i rimelig tid. Anmodning om reduksjon av gjeld som et ledd i en frivillig gjeldsordning, er underlagt partenes avtalefrihet, og det er ikke i strid med god inkassoskikk ikke å etterkomme en slik anmodning. Det er heller ikke i strid med god inkassoskikk å iverksette de tiltak som det etter lovgivning er adgang til.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndsmøte 26. november 2012 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelse etter inkassoloven.

Det følger av inkassoloven § 22 tredje ledd at skyldner kan kreve nemndsbehandling av enhver tvist der nemnda er kompetent, hvis skyldneren har saklig interesse i å få nemndas uttalelse i saken.

I nærværende sak er hovedkravet erkjent og uomtvistet. Innsigelsene er knyttet til fordringshavers og innklagedes handlemåte ved at det ble begjært utlegg mens skyldner arbeidet med en frivillig gjeldsordning. I så fall kan nemnda ta stilling til om tilkjente inkassoomkostninger bortfaller.

Saken er behandlet hos namsmannen som besluttet utleggsforretningen fremmet i samsvar med fordringshavers påstand. Utleggsbegjæringen omfatter de utenrettslige inkassoomkostningene. Nemnda skal ikke behandle saker som er eller har vært til behandling i domstolene, jf. nemndavtalen punkt 5.9. I samsvar med nemndas praksis omfatter det også namsmannens avgjørelser siden disse – på samme måte som en dom i forlikrådet – kan bringes inn for tingretten til overprøving. Kravet på utenrettslige inkassoomkostninger er

rettskraftig avgjort fordi namsmannens beslutning om å medta inkassokostnadene ikke ble påklaget til tingretten. Klagen må derfor avvises.

Nemnda har deretter vurdert om det foreligger andre forhold som gjør at saken likevel kan undergis nemndbehandling.

Nemnda er kjent med at det foreligger en såkalt «fredningsplikt» der namsmannen har åpnet gjeldsforhandlinger etter gjeldsordningsloven. Tilsvarende plikt gjelder ikke ved frivillige gjeldsforhandlinger. Klager har fremlagt utdrag fra en, for nemnda ukjent, «dokumentasjonsstandard». Av denne fremgår det at kreditorene bør overholde samme fredningsplikt som ved gjeldsforhandlinger etter gjeldsordningsloven, men også en slik standard kan kun forplikte den eller de som uttrykkelig har gitt sin aksept. Nemnda er av den oppfatning at det kan ha gode grunner for seg å stanse og vurdere en sak der det arbeides med en frivillig gjeldsordning. I nærværende sak hadde både fordringshaver og innklagede avslått forslaget til gjeldsordning. Nemnda har tidligere uttalt at det ikke strider mot god inkassoskikk å benytte de lovlige innfordringsmetoder som finnes nødvendig for å ivareta fordringshavers krav på best mulig måte. I tvangsfullbyrdelse gjelder prinsippet «først i tid, best i rett». Inkassator har overfor fordringshaver en plikt til å ivareta dennes interesser, og nemnda kan ikke se at fordringshaver eller innklagede har noen plikt til å avvende pågang i forbindelse med forsøk på å oppnå en utenrettslig gjeldsordning. Dersom man ikke oppnår frivillig gjeldsordning, vil det alltid være en mulighet å søke tvungen gjeldsordning etter gjeldsordningsloven, og dermed komme inn under gjeldsordningslovens regler.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak:

Klagen avvises.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda